

fremkom netop dengang? Er det ikke overhovedet altid Tilfældet, at man kan anføre imod en Reform, at der ikke er Trang til den, at der ikke er nogen Bevægelse? Det er dog, som sagt, netop den Grund, der bringer mig til at holde paa Forslaget, som det er forelagt. Der er endvidere hentydet til, at der kunde komme Forfatningskampe, og at dette Forslag kunde være Begyndelsen til Sigt, men det tror jeg netop ikke; jeg tror, at det staar i de Herrers Magt, som vise Modstand, at undgaa dette. Vilde de Herrer sige: Vi gaa med Glæde ind paa et saadant Forslag, saa ere Folk selv om de kunde have Lyft til at agitere, magtesløse, thi da vil man sige til dem: Hvad er det for Noget, Alle vilde jo Frihed og Lighed, og selv de, som I stadig have raabt paa ikke vilde det, vise i Gjerningen, at de vilde det. Naar det ærede Medlem har sagt, at han havde været imod den sidste Forfatningsforandring, vil jeg dertil svare, at jeg tror, der er noget Rigtigt i, hvad der er fremsat i Betænkningen om, at netop en saadan kommunal Valgret, som den, vi have, har gjort, at vi saa snart have givet Slip paa den almindelige Valgret til Lands-thinget. Jeg tror det, og jeg kan ikke tilbageholde den Uttring, at netop det ærede Medlem og flere ved deres altfor tidlige Dvergang have virket ikke Lidt til, at det er gaaet, som det er. Jeg siger derfor: Vil det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer, der have yttret Modstand, netop have No, som de sige, at de vilde, saa stemme de for dette Forslag; thi stemme de for det, siger jeg, at der derved er givet en Spire til No og til Ud-
vikling.

Ordføreren: Den ærede Minister har afgivet den Erklæring, at han paa Regjerings Vegne modsætter sig dette Forslag; dette er ikke noget Nyt, den samme Erklæring fremkom under 1ste Behandling. Naar imidlertid den meget ærede Minister vil begrunde denne Erklæring dermed, at der for 3. à 4. Aar siden skulde være indgaaet en Slags Dverenskomst om, at disse Valgretsbestemmelser i alt Fald for længere Tid skulde staa uvrorte, da tror jeg, han har Ret. Der blev ved 1ste

Behandling af den daværende Ordfører for det Udvalg, som i sin Tid var nedsat over Landkommunalloven, Folkethingsmanden for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. N. Hansen), udtalt, at en saadan Paastånd var urigtig; der var i denne Henseende aldeles ingen Dverenskomst om Noget, der lignede dette, man havde kun i Udvalget lovet, at man vilde optage Valgretsbestemmelserne uforandrede for at faa de øvrige Bestemmelser sammen med dem, og hvad angaar os, da tør jeg minde om, at vi vare Mange, der dengang stemte for Forslag, der gik i Retning af Forandring i Valgretsbestemmelserne, og uagtet mange af vore politiske Venner paa Grund af den Stilling, de indtog i det Udvalg, jeg nys nævnte, ikke kunde stemme med os, var der dog Tredive, der stemte med os, og flere af os stemte imod Landkommunalloven af Hensyn til, at vore Forslag i denne Retning ikke bleve vedtagne. Jeg tror derfor, at hvilken Grund den meget ærede Minister end kan have til at modsætte sig Forslaget, saa er den Grund, jeg her har nævnt, ikke holdbar. Jeg indrømmer imidlertid, at den meget ærede Regjerings Stilling er gjort nogenlunde behagelig i denne Sag; den kan tage sig det let haade med Diskussionen og med Dverveilsen; thi Regjeringen har fundet kraftige Støtter i Repæsentanter for Landbefolkningen omkring i Landet til Forsvar for det Bestaaende. Derfor har Regjeringen faaet en lettere Dpgave i Diskussionen, end man skulde formode, idet de, der vare mere naturlig kaldede til at søge Forandring i det Bestaaende, ogsaa efter deres tidligere Stilling, nu have stillet sig anderledes. Jeg finder det derfor temmelig naturligt, at Regjeringen stiller sig saaledes, hvor stærkt det end, tror jeg, strider imod, hvad den meget ærede Indenrigsminister i sin Tid som Rigsdagsmand og som Ordfører for et Udvalg om Kommunalloven har udtalt; thi det er tildels af Hensyn til disse Udtalelser og i Dverensstemmelse med den hele Tankegang, som den meget ærede Minister da var Forsvarer for, at jeg har affattet mit Forslag og forsvaret det. Den meget ærede Ordfører for Mindretallet har temmelig ydferligt udviklet Mindretallets Stilling til Sagen, og jeg tør